

meget at bethyde, og bør ikke forarsage nogen videre Frygt med Hensyn til det hølgeformige Terrain, som derved vil fremkomme. — I Betænkningen Pag. 12 finder man omtalt Almeenvellet, de sanitaire Forbringere o. s. v., men uagtet man selv anseer dette for at være af stor Vigtighed, vil Ingenieurcorpset dog ikke love, at det lille Terrain, som her skal exproprieres, vil kunne bevares mere end 30 a 40 Aar; om den Tid vil det, dersom Populationen, Folketallet, etc. tiltage i samme Forhold som i det næstsidste Decennium, hvorom jeg troer her tales, blive bebyggiget. Det kan gjerne være, at man ikke kan love, at det vil være længere, især naar man vil anlægge mange Spadseregange, Lythaver og overhovedet tilfredsstillende de forskjellige Skjønhedshensyn; det vil jeg gjerne troe. Hvad de sanitaire Forbringere angaaer, da er jeg meget bange for dem; jeg har seet ganske loerlige Forslag i saa Henseende; jeg kan saaledes erindre fra Choleraaaret 1853, hvor de offentlige Organer i denne Henseende fremkom med det ene Forslag efter det andet, at der endog saa gjordes et, som gik ud paa, at man for at skaffe frisk Luft skulde gennemsfjære Boldene paa flere Steder. — Men hvad er det da nu, man vil opnaae ved denne Lov? Det er allerede udtalt af den ærede Rigsdagsmand, der først havde Ordet, at man vil expropriere til en nedsat Priis; det vil sige, give en Erstatning, der er ringere end den, Eiendommene vilde have, naar denne Servitut, denne Dvang ikke hvilede paa dem. Man vil give Eieren en ringere Priis for at faae det omtalte Terrain i sine Hænder, og derefter vil man igjen udstykke det til Bebyggelse; ja, der er jo endog saa, som man vil have seet, forelagt en Plan over et Stykke af Terraintet, som man har tænkt at benytte til Anlæg af smukke Haver o. s. v. Det, man saaledes kan indvinde ved Forfjællingen mellem den ringere Priis, man giver, og den høiere Priis, man har paaregnet at kunne sælge til, vil man anvende til at anlægge Fæstningsværker, om hvis Nødvendighed der i det Mindste er meer end een Mening. Der er fra forskjellige Beboere paa disse Grunde indkommet Andragender, hvori blandt andet paastaages — jeg har dem rigtig nok ikke ved Haanden — at Almeen-

vellet ikke fordrer, hvad her er tilfaldet. Almeenvellet kan nu vel, som af den ærede sidste Taler er omtalt, fordrer, at Hovedstaden skal udvides, det er maaskee endog saa nødvendigt; men jeg troer ikke, at man i Almeenvellets Navn er berettiget til at fordrer, at Afstaaelsen af de Grundstykker, hvorom der her er Tale, skal skee under Hensyn til den ofte omtalte Dvang, som hviler paa dem, der have saadanne indenfor Demarcationslinien, og ganske i Særdeleshed forekommer det mig at være ubilligt og besynderligt, at man vil beraabe sig paa den vistnok høist ufuldstændige Erstatning, som Grundeierne i 1661 erholdt, fordi de ikke maatte benytte det Terrain, de eiede indenfor Søerne. Jeg vil naturligviis ikke stemme imod Lovens videre Fremme, men jeg skal bidrage det Bidet, jeg formaaer, til, at den undergaaer saadanne Forandring, at den virkelig kan imødefees med Tilfredsstillelse ikke blot af de Paagjældende, der blive exproprierede, men ogsaa af enhver retsindig følende Mand, der boer indenfor Boldene.

Lange: Jeg troer ikke, at jeg kan komme til at stemme for denne Lov, og det navnlig af den Grund, at jeg ikke finder, at de Betingelser, under hvilke Expropriationen kan finde Sted, her ere tilstede. Som saadanne Betingelser nævnes, som bekendt, i Grundloven: „at Almeenvellet kræver det“, og Pl. af 31te Juli 1801 bruger Udtrykket: „medmindre det almindelige Bedste fordrer det“. Det er vel ikke ganske klart, hvad der forstaaes ved disse Udtryk, men jeg mener, at der derved maa sigtes til saadanne Foranstaltninger, som have Interesse for hele Samfundet. Jeg savner ogsaa, som den ærede sidste Taler bemærkede, en udtrykkelig Bestemmelse i Loven om, til hvilket Diemed Expropriationen forlanges. Naar man tager Hensyn til de tidligere udgivne Expropriationslove, saa vil man see, at der deri udtrykkelig findes anført, i hvilket Diemed Expropriationen skeer; jeg skal foruden Pl. af 31te Juli 1801, blot tillade mig at nævne Frdn. af 5te Marts 1845, som handler om Grundes Afstaaelse til Jernbaner, Loven af 4de Juli 1850 om Jordes Afstaaelse til Fattighuse m. m., Loven af 20de August 1853 om Afstaaelse af